

Асқарбек алған асқар асулар

Мен қарапайым оқырман ретінде (Арқалық қалалық, Қостанай облыстық, Республикалық) газеттердің беттеріндегі тұшымды мақалалар арқылы, оны жазып отырган автордың қаламы үшкір, ойы жүйрік, әрбір жазған әңгімелерінің көтерген жүктепері салмақты екенін түйсінемін.

Ел, жер қамы, түркілікты бауырларымыздың тұрмыс-тіршіліктері туралы жан дүниесі ашық, кейір жағымсызда маселелердің салғыртықтарға салынбай шешілуперине деген жан айғайын сезінгенімнен (жалғыз мен емес болармын) Асқарбектің әрбір мақаласын үзбей оқып, кейіреулеріне газет арқылы да, кейиннен, таныса келе өзіне де шыныай пікірлерімді жазып, өзімнің ойындағы айта алмай жүрген түйіндерді тарқатуға бетбұрыс жасағандарымнан туындағандарымды, қаламгер болмасам да, үнсіз қалып, елемей, немікүйралыққа салынуға ар-оқданым жиберменеді. Асқарбектің атасы Бектеміс – қара сөздің жорғасы, баласы Назарбек, әкесінің: «маган үқсамай-ақ қой!»,- дегеніне қарамастан, қанмен біткен дағыны, қара сөзбен де желдіртіп, олеңмен аспанға қалықтатып, осы саланың алыштары Габит, Сабит, Faфу, Сырбайлардан бата алып, олармен деңгейлес ақындығын қалың оқырмандар да, кезінде, үздік, тенденсі жоқ атақты бұлбул, Халық ақыны Иса Байзаковтың өзі мойындаған, ақын Әбділда Тәжібаевтың замандасы, дүлдүл ақын Нұрхан Ахметбековтің шәкірті.

Ал, Наз – ағаның бел баласы, Бектеміс атасының ең алғашқы немересі Асқарбек – табиги дағындылықтың нұрага толы шұрактың саулесінде тәлімді гарбие алғанының жемістерін бұл күндері оның қаламынан туындаған: «Тектикарден қалған түяқ ем ...», «Ата жолға оралу», «Жүрек жылуы», «Күнбагыс көңіл» және «Тәуелсіздік тартуы» атты еңбектерін көптеген ірі-ірі қаламгерлердің мойындардағандары белгілі. Асқарбектің, әкесі Назарбектің: «Назғұмы», «Ахмет үшкін алтын ұя», «Алystan оралған ақыны ұя», «Найзағай ақын Наз-ага» атты естелігі қалың оқырмандардың ізден жүріп оқытын еңбектеріне айналғалы қашан.

Тұган ел мен жеріне, ағайын, туыс, жекөккөттарына, дос

жарандарына қалтқысыз адап, қадір-қасиетті билетін, тылсым сырды ұға алатын зерделі, биікке бастап шыға алатын терен білімді, қара қылды қақ жаратын әділ, өзінде, өзегеге де адап, ақиқаттың анық сырын билетін, өмір бойы игілікті істерді тын-

дырып жүретін, сабыр суына тоқ, қолы ашық, жомарт, ададлықтың ақ жолына түскен - атақты, атаққұмар болуға тырыспаган, қаламынан туындал, жүрекпен және ерлікпен жазылған еңбектері жүректерге жетіл, есімі келешкепте азыза айналатын Асқарбектің, Арқалық қаласының Торғай облысы кезінде қала болып қалыптасына қосқан сүбелі үлесі, оның Тәуелсіздіктің зо жылдығына жасаған тәбәріктері ретінде санаудың, қаламыздың зиялдары, ақын, жазушылары 70 жасқа санауда айлардан кейін толатын оған «Арқалық қаласының Құрметті азаматы» ғана емес, «Қазақстанның Құрметті құрылышсыз» атагына ұсыну, Асқарбектің, осыншама еңбектерінің өз деңгейіндегі нақты корсеткіші екендігі, арбага таңылып, ауру азабын тартып, жүріс-тұрыстары шектелінген қам көніліне адами демеу, тенденсі жоқ ем болар еді!

Мениң бұл ойымды қалың оқырмандар да, замандастары да, қаламгерлер де бірауыздан қолдайды деген пәк ниетпен газеттің нұсқадағы бұл айтарымды әзірге шектей тұрып, сөз кезегін келесі құптаушыларға ұсынғым келіп отыр.

«Қазақстан Журналистер» және «Жазушылар Одағының мүшесі», «Ақпарат саласының үздігі» Асқарбек Назарбекұлы Бектемісов бұл атақтардан да жоғары мәртебелерге лайық деп санаймын, тек, штартықтарға жол бермесек болғаны.

Еркін ҚОЖАХМЕТҰЛЫ